

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 38.

V Ptujju v nedeljo dne 21. septembra 1913.

XIV. letnik.

Današnja številka „Štajerca“ ima 4 strani; vsled tega obsega skupaj 12 strani.

Kakor vsako leto priredi se
dne 21. septembra 1913 v Ptujju

Ljudsko tombolo

v prid vbogim dijakom.
dobitki! Koncert. Nizke cene. Pristop vsakemu prost.

Cenjeni naročniki!

Kakor smo že svoj čas poročali, bomo oživi „Štajerca“ v prihodnjem letu neznatno svoto zvišali. Vzrok za to je v prvi vrsti ta, da hočemo cenjenim prijateljem še več gradiva ponujati in da smo listu vsled tega pogosteje prilogo dodali, pa list tudi na drug način izboljšali. Pričani smo, da vsled tega neznatnega zvišanja naročnine ne bode nikdo list opustil. Naš „Štajerc“ ostane v kljub temu vedno z ozirom na svojo velikost najcenejši v slovenskem jeziku pisani list. Pa tudi ko bi to ne bil, je nujna potreba našega neodvisnega ljudskega lista, ki ga gotovo niti eden naših prijateljev ne bode zapustil.

List „Štajerc“ koštal bode od novega naprej:
Za Avstrijo: celo leto 4 krone, pol leta 2 kroni, četrt leta 1 krono z dopošiljanjem isto.
Za Ogrsko: celo leto 5-50 kron, pol leta 4-50 kron, četrt leta 2-50 kron.
Za Nemčijo: celo leto 6 kron, pol leta 4-50 kron.

Za Ameriko: celo leto 8 kron, pol leta 4-50 kron.

Za ostalo inozemstvo se razmeroma naročnina spreminja kakor poštnina v dotični državi.

Posamezna številka (kupljena v upravnistvu ali v naših tobakarnah in prodajalnah) stala bode 8 vinarjev.

Vse to velja pa šele od novega leta 1914 naprej. Kdor se pa na list že pred novim letom za naprej naroči in tudi naprej plača, ta dobi „Štajerca“ še po stari ceni (3 krone za celo leto). S tem hočemo zlasti stari našim naročnikom postreči.

Somišljeniki in prijatelji! V bodočem letu treba bode boje proti ljudskim sovražnikom z vsemi močmi nadaljevati. Povsod se dvigajo sovragi ljudstva in hočejo kmetov, obrtnikom ter delavcem zadnji košek pravice odjesti! Združimo se tudi mi naprednjaki tesneje in borimo se brez ozira na nasprotniške povke za svoje pravo! V ta namen pa je v prvi vrsti treba močni list, samostojen in neodvisen, resničen in neustrašen, kakor je ravno „Štajerc“. S takim listom zamoremo ubraniti vse napade.

Prijatelji, vsi pogumno na delo za „Štajerca“!

Zgornja Štajerska in Spodnja Štajerska.

Iz krogov naših spodnjestajerskih somišljenikov dobili smo sledeči zanimivi članek, katerega vsled njegovih izbornih misli prav radi objavljamo:

Od južne pa do severne meje Štajerske smo vsi Štajerci in bi morali tudi ostati dobri, združeni otroci ene domovine.

Zgornja Štajerska s svojim zdravim, bogatim kmetiskim stanom se pač mnogo razlikuje od svojega južnega soseda, katerega kmetje z malimi izjemami samo čisto mala zemljišča posedujejo, katera so poleg tega še močno zadolžena.

K temu pride pri spodnjestajerskem kmetu še bogati otroški blagoslov. Popolnoma naravno pričakujejo stariši komaj odpuščenje njih otrok iz šole, da iste — kakor je to že nekaka nasilne moda — v tujino pošljejo. Kadar pride otrok iz šole, nimajo stariši nobene druge odlo-

čitve, nego da pošljejo svoje hčerke v mesto kot služkinje, dečke pa kolikor mogoče hitro kot delavce v kakšno industrijsko podjetje. Kakor rečeno, otroški blagoslov je velik in kot dedič malega posestva zamore le eden v poštev priti; še ta pusti mnogokrat svojo ženo samo doma, medtem ko on odpotuje, da si zasluži najpotrebnejši denar, s katerim popravi svoja poslopja, si nakupi živino, plača davek.

Ker vlada v sosednih slovenskih, tako zvanih „bratskih“ deželah Kranjska in Hrvaška ista, morda še večja mizerija, ne pridejo za spodnjestajerskega kmeta te dežele niti v poštev.

Tudi slovenske dežele nimajo razmeroma dovolj velike učne prilžnosti (razven za čevljarje in krojače) za iz šole odpuščeno mladino. Delavnice so pri nas večidel tako male, da ni vredno učenca imeti, ker je za mojstra vsled malega zaslužka predrag. Torej je samo ob sebi umevno, da večina ljudstva (kmetiska deca) razven ljudskošolske izobrazbe drugega izvežbanja ali izobraženja ne more dobiti. Vsled tega so te slovenske dežele nekak človeški rezervoar za vse industrijske pokrajine.

Kolikokrat čujemo glasno tožiti od strani kmetov, ki pravijo: mene se je v šoli še nemško podučevalo in to mi je mnogo pomagalo; moji otroci pa ne znajo zdaj nič, ako pridejo iz šole, v kljub dvojnemu številu učiteljev od takrat! In razmere z ozirom na blagostanje kmetiskih družin se od takrat gotovo niso izboljšale.

Da pa zahteva celo slovenski učni mojster od svojega učenca znanje nemščine, da pošiljajo vse boljše slovenske družine svoje otroke raje v Maribor, Ptuj, Celje ali Gradec v nemške šole nego v slovenske v Ljubljano, — tega pač naša zagrižena šolska autoriteta in duhovščina nameroma noče videti.

To naj bi se predvsem naši južni „ljudski voditelji“ zapomnili! Razven par tučatov profesionalnih hujskačev (h katerimi moramo žalibog tudi mnogo učiteljev računati) in njih zapeljane mladine se danes na deželi resnično ne dobi nikogar, ki bi se navduševal za kakšno „jugoslovansko unijo.“ Ali mislijo taki ljudski hujskači, da so kaj ljudstvu pomagali, kadar so dosegli svoje plačilo ali kakšno službo ali naslov? Ventil velikanškega izseljevanja ostaja odprt in zato pridejo vse slovenske dežele v poštev.

Ker stavi štajerski Slovan večje življenske zahteve in je rojen tudi za boljše kulturo, kar mu žal njegova ožja domovina in vse slovenske

Schicht **Za 12 v si dobi lahko vsakdo prepričanje,** **Schicht**

da ni pametno prati perilo, ne da bi bilo namočeno prej čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“. Saj se mora tudi sladkor prej raztopiti, predno kavo premešate. Zakaj torej nočete temeljito odmočiti nesnage s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, da odide potem skoraj sama od sebe s Schichtovim milom in toplo vodo?

dežele ne morejo nuditi, je popolnoma naravno, da pride do odpotovanja proti severu.

Pojdimo zdaj nazaj na Zgornjo Štajersko! V mnogih industrijskih veleobratih na Zgornjem Štajerskem se nahajajo tisočeri slovenski kmet-ski sinovi iz Spodnje Štajerske. Istotako mnogo- gostevidni so tam slovenski rokodelci in samo- stojni mojstri zastopani. Poznam celo več slo- venskih gostilničarjev na Zgornjem Štajerskem, ki delajo tam prav lepe kupčije, čeprav govorijo prav slabo nemško. Nemški gosti jih zato ne zaničujejo. Mnogo oseb iz Spodnje Štajerske na- pravilo si je tam gori lepo premoženje, drugi zopet so se trajno na Zgornjem Štajerskem naselili itd.

Zato vprašam vse naše štajerske Slované: Ali je prav, ako se prinas proti nemškimi Štajercem tako hujska? Ali je nemški Štajerc na Spodnjem Štajerskem res le nasilni tujec? Na vsakih 1000 Slovencev, ki živijo nemški kruh, ne pride niti 10 Nemcev, ki žive od Slovencev. . . Zato pa je edino pravo stališče: **Skupno gospodarsko delo, sporazum med Nemci in Slovenci!**

En spodnještajerski Slovenec, ki je več let na Zgornjem Štajerskem živel.

Danes rdeč — jutri mrtev!

se bi lahko opravičeno trdilo z ozirom na stotero sredstev, ki se jih danes v časopisih naznana, da jutri zopet iz pozorišča izginejo.

Tu ne pomaga nobena reklama

ko sredstvo samo ne drži, kar naznani- lo obljublja. Nasprotno pa opozarja- mo tukaj kratko, ponižno in brez vsake reklame na dva sredstva, ki sta se že od zadnjega stoletja sem kot po- polnoma zanesljiva izkazala in sicer:

1. izborni Fellerjev zeliščni fluid z znamko „Elzafluid“, kateri — kakor smo se sami prepričali — odpravi bolečine, ozdravi, osveži, okrepča muskuljne in kite, vpliva življujejoče in poveča opornost, prepreči mnogo revmatičnih in lahkih bolezni, ki se jih dobi vsled prepiha ali prehlajenja. 12 malih ali 6 dvojnih ali 2 špeci- jalni steklenici franko 5 kron.

2. Vam hočemo povedati, da tisočero ljudi proti pomanjkanju apetita, pečenju (sod- brennen), teži v želodcu, nagonu k plujanju, slabostim, kov- canju, napenjanju in proti vsakemu motenju prebave s pose- bnim uspehom rabi Fellerjeve odvajalne Rabarbara- kroglice z znamko „Elza-kroglice“, 6 škatlic 4 krone franko. In vedno zopet čujemo reči:

Ničesar ne gre čez dobroto

obeh Fellerjevih preparatov z znamkoma „Elzafluid“ in „Elza-kroglice“, ali pazi naj se pred posnemami in na- ročni naj je pristno s tem, da se natančno naslovi na: E. V. FELLER, lekarnar v Stubici št. 241 (Hrvatsko).

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. Iz Dunaja se danes, 17. sept. brzojavlja: Danes je prišla deputacija nemških učiteljev k ministerskemu predsedniku grofu Stürgkhu in mu je predložila želje štajerskega učiteljskega društva. Ministerski predsednik Stürgkh je naznanil, da se vlada po- gaja s strankami gledè štajer- skega deželnega zbora. Pričakovati je tedaj, da se deželni zbor v kratkem skliče.

Izseljevanje v Srbijo. V nekaterih krajih južne Ogrske, kjer je prebivalstvo srbske na- rodnosti („raci“), opazuje se vedno naraščajoče izseljevanje v Srbijo. Srbska vlada pospešuje to izseljevanje z vsemi sredstvi in oddaja od v vojni pridobljenih pokrajin lepa zemljišča tem izseljencem. Po našem mnenju je za avstro- ogrsko monarhijo prav koristno, ako se srbo- filski zagriženci izselijo. Naj le gredo pod žeslo revolverskega Peterčka! Tudi slovenskim prv- kom v Avstriji ki so začasa vojne nevarnosti tako navdušeno „živela Srbija“ vpili, priporočali bi to izseljevanje. Ako že tako težko v Avstriji

živijo, naj odpotujejo čez Donavo tja na Balkan. Vsak pošten Avstrijec želel jim bode srečno pot!

Razredna loterija. Kakor znano, se bode v Avstriji polagoma malo loterijo odpravilo. Na njeno mesto se je uresničilo razredno loterijo. Glavno ravnateljstvo državne loterije izdalo je s 1. sepembrom prvih 100.000 srečk. O tej raz- redni loteriji smo sicer že svoj čas poročali.

Kmet in njegovi sovražniki. Naj se v go- spodarskem oziru zgodi karkoli slabega, vsega je — kmet kriv. Tako vsaj krivijo gotovi „odrešeniki“ ljudstva, ki poznajo kmetako življe- nje k večjem iz kakšnjega neumnega časopisa. Pomislimo pa le sledeče številke: V Avstriji ima 5.000 veleposestnikov okroglo 9 milijonov hek- tarjev zemljišča. Vsi avstrijski kmetje pa, kate- rih je mnogo milijonov oseb, posedujejo komaj 21 hektarjev zemlje. Več kot ena tretina vse avstrijske zemlje je torej last posameznih plemenitaških družin in cerkve. Ali to še ni vse! Vsako leto pride stotero kmetjskih posestev na boben. Kdo kupi ta posestva? Le en slučaj: Veleposestnik Mayr-Melnhof v Mauntern nakupil je 26 kmet- skih posestev, na katerih je že živel 228 oseb in redilo 342 kosov govede. Torej en sam veliki graščak vzle je 228 ljudem njih grudo! In isto- tako delajo bogati kloštri po Avstriji, istotako visoki plemiči. . . Vsi ti so seveda „nedolžni“, le kmet je vsega „kriv“! . . .

Preskrba rezervistov. Piše se nam: Stotero rezervistov, ki so se vrnili od obmejne straže v svojo domovino, obrača se zdaj na družbo „Srebrnega križa“ s prošnjo za delo in gmotno podporo. Žal da ne dovolijo sredstva te družbe, da bi prošnjam premnogih rezervistov popolnoma ugodila. Družba se obrača vsled tega na vse patriotične može in žene z nujno prošnjo, da naj jo podpirajo, to pa ne samo z naznanili o prostih službah vseh vrst, marveč tudi z gmot- nimi darili. S tem bodejo pomagali, da se zmanjša beda onih brabih mladih vojakov, ki so mesece dolgo, daleč od svoje družine v interesu splošnosti naše meje varovali. Prosta mesta in darila naj se blagovoli na tajništvo delnega društva Štajersko c. k. družbe avstrij- skega „Srebrnega križa“ za oskrbo domu se vrnivših rezervistov (Gracéc, Hofgasse 14) pošlje. Tam se dobi tudi umetno narejene znamke za zapiranje po 2 ali 5 vinarjev. Najbolj bi se se- veda patriotične in socialne naloge „Srebrnega križa“ podpiralo s splošnim pristopom vseh žena in mož, kar bi se pač vsled malega letnega doneska (najmanjši donesek 2 kroni na leto) prav lahko izvršilo.

Vojška smrt. Pri nemških mornariških manevrih ob otoku Helgoland ponesrečil je vo- jaški zrakoplov „L. I.“ Bil je popolnoma raz- bit. Od 20 vojakov, ki so se v zrakoplovu na- hajali, zamoglo se je samo 7 rešiti.

Duhovnik o klerikalizmu. Sivolasi katoliški župnik in pisatelj Hansjakob izdal je pred kratkim zanimivo knjigo pod naslovu „Allerlei Leute und allerlei Gedanken“. Z ozirom na politični katolicizem (to je na klerikalizem) pravi ta resnični duhovnik m. dr.: „Jaz sem bil enkrat tudi pristaž tega političnega katolicizma; ali to mi je minulo vsled ravnjanja, ki sem ga doživel v lastnem taboru, ko sem imel enkrat svoje lastno mnenje. . . Zato sem vedno na- sprotnik one sorte političnega katoli- cizma, kateri vsled svojega pomanj- kanja na ljubezni do bližnega katoliško vero sramoti, kateri ceni katoliškega lajka kakor katoliškega duhovnika le po temu, kar stori za politični katolicizem“ — Tako sodi pošten katoliški duhovnik o kleri- kalcih!

Balkanska vojna se bliža svojemu zadnje- mu koncu. Poroča se, da bode še ta petek, ko naš list ravno izide, mirovna pogodba med Bulgarijo in Turčijo sklenjena ter podpisana. S to pogodbo pride Bulgarija skoraj ob vse plodove svojih krvavih vojen. Zamàn je žrtvo- vala na bojnem planu tisoče svojih sinov, skoraj nič ji od vsega tega ne ostane. Odsto- piti mora tudi Adrianopol in Kirk-Kilisse, oni dve veliki trdnjavi, ki jih je bulgarska armada zavzela z vzorno bra- vuro na začudenje vsega sveta. Bulgarija, ki je že sanjarija, da prestopi njena armada prag Konstantinopla, zadovoljiti se mora zdaj s koscem

zemlje, ki nima vojaške vrednosti. Vsi strategič- ni kraji ostali bodejo Turčiji. Govorice pravijo da bode šla nova bulgarsko-turška meja med kraj- ma Inia da in San Štefano na Črnem morju, po- tem ob reki Resnaja; mesto Tirново ostalo bode Bulgarski, Kirk-Kilisse pa Turčiji. Morda ostane Bulgariji tudi še Dim- tika, kar bi vsaj neki, čeprav razmeroma ma- lenkosti uspeh pomenilo. Po določbah te mi- rovne pogodbe prišla bode Bulgarija glede vo- kosti in števila prebivalstva na tretje mesto v Rumunsko in Grško. Dorastek prebivalstva vojni bode za Bulgarijo mnogo manjši nego v Srbijo in Grško. In vendar je ravno Bulgari- ja v borbi zoper Turke največje žrtve prinesla.

Srbske nasilnosti. 120 bulgarskih učiteljev prosilo je „Neue Freie Presse“ za objavo slede- čega oglasila: „Edino-le zaradi njegove bulgarske narodnosti bil je v Prilepu en učitelj umorjen v Velesu je bil tržčan Abranov pobit, potem umorjen in še mrtev razmesarjen. Iz iste vzroka se je v Škúbu seminarnega direktorja v Velesu pa nadzornika šole Eparhije pretepa- valo. V Kruševem zaprlo se je štiri bulgarski učitelje. Da bi se jih prestrašilo, se je v sosed- sobi meščanske ljudi nevarmiljeno pretepa- pavalo, da bi se preje za Srbijo proglasili. Potem se je zahtevalo od učiteljev, da naj se odpovejo svoji narodnosti. Tega niso hoteli storiti, peljalo se jih je v Monastir, kjer se jih je vrglo v ječo. Na 120 bulgarskih učiteljev iz Monastirja, Uškita- ter Mitrovici. Ko vkljub temu nismo hoteli svojo narodnost odpovedati in srbsko podučevati se nas je s silo iz naše domovine pregnalo. Tudi posestnike se je pregnalo. Vse bulgarske škofo so Srbi pro- gnali. Groza, ki vlada v Makedoniji, je sli- popisna. V vasi Lipec umorilo se je 10 bulgarskih dostojanstvenikov, v Laki 26 Bulgar- v Blatecu pa 14. V drugih krajih se je kmet- valce najprej opleniło, potem pa umorilo v Aleksi Tenovu se je bulgarske kmet- žive sežigalo. Apeliramo iskreno na red- cijo in vso družbo, da naj odpošlje zaupni- ki bodejo resnico dognali. Tu je slovan- ski narod v nevarnosti, da ga nje- govni srbski „brati“ iztrebijo.“ Kaj pravijo slovenski prijatelji Srbov k te- divjstvu? Bulgari so vendar ravno tako Slovani. In Srbi ne čutijo prav nobene „slovanske“ „jugoslovanske“ vzajemnosti!

Dopisi.

Sv. Trojica v Haložah. Ljubi „Štajerc“, p- teklo nedeljo imeli smo pa mi Haložani va- dirindaj. Obiskal nas je — kaj pravite kaj- mo papež iz Rima, tudi ne japonski cesar, obiskal nas je naš slovenski „odrešenik“ in „bog“ doktor Tonček Korošec. Ja, Tone Korošec, bivši duhovnik — sah ga zdaj vendar- moremo imeti več za duhovnika, ko že le- sem zaradi umazane politike svojega duhov- kega posla ne izvršuje več. — Tone Korošec na Dunaju baje znad pod imenom „der sch- Toni“ pri vseh lepih judovkah, — ta Tone Korošec nas je obiskal. Zbralo se nas je par km- tov, kar na deželi po naši ni težka stvar. T- več viničarjev in precej tistih klerikalnih pe- lizev, za katere je svet s plankam zabit, se- zbralo. Mislili smo vsi, da nam bode Korošec morda kaj povedal glede naše bede, ki jo pimo že leta sem in v kateri smo vedno vseh strani zapuščeni. Mislili smo, da nam b- povedal, kako naj si pomagamo in na kak- čin si naj spremenimo svoj žalostni polo- Mislili smo, da bode govoril o suši in toč- peronospori in mokroti, o davkih in doklad- Pa klerikalcem je prišla menda strupena no- brezvestno politično gonjo. Zato je tudi dr. T- Korošec govoril le o deželnem zboru štajersk- se pridružil čez Nemce kakor kak pijani de- in grozil, da v štajerskem deželnem zbor- ne pride do miru ter do gospodarskega do- dokler — no, dokler tega ravno dr. Tone Korošec iz politično-panslavističnih vzrokov ne b- voli. . . Tako je govoril torej Korošec! Na- mesto da bi nam v bogim Haložah, ki- nom prinesel pomoč, ko nas slaba b- nes